

NADDATEK (2) *sb m*

Pierwsze a oraz e jasne; -dat- (1), [-dât-].

sg N naddatek (2). ◇ [A naddâtek. ◇ pl G naddatk(o)w.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Nadwyżka (2) : Corollarium, Przidâtek/ Náddâtek/ który dawáją nád wyłz niżly to co winno yełt. Mącz 66b; Corollarium – Prziczinek, naddatek. Calep 262a.

a. [*Procent od pożyczonych pieniędzy:*

Szereg: »lichwa i naddatek«: Podârki bráli w tobie ná wyléwánié krwie: lichwę y náddatek bráłoś [usuram et superabundatiam accepisti] WujBib Ez 22/12 (Linde).]

b. [*Grunt położony i wymierzony poza zasadniczym łanem lub włóką: Jest też tam ogrodniczka Michalkowa, która płaci z nad[d]atków w miasto czynszu na każdy ś. Marcin per gr 6 LustrMaz I 65.]*

Synonimy: dokład, ekskrescencyja, przyczynek, przydatek, zbytek.

Cf NADAWEK, [NADDAWEK]

KCh